

عنوان مقاله:

ارزش تشخیصی شمارش اجسام لاملار (LBC) در مایع آمنیوتیک در تشخیص ابتلا به سندرم دیسترس تنفسی نوزادان (RDS) در ختم حاملگی در هفته های ۲۸-۴۰

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره ۱۸، شماره ۱۵۸ (سال: ۱۳۹۴)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۸

نویسندگان:

مرضیه لطفعلی زاده - دانشیار گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات سلامت زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

نیره قمیان - دانشیار گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات سلامت زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

عطیه کلاته - دستیار تخصصی گروه زنان و مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: سندرم دیسترس تنفسی از علل شایع مرگ و میر دوره نوزادی است و علت آن عدم وجود مقدار کافی سورفاکتانت در بافت ریه جنین می باشد. چندین روش آزمایشگاهی برای تعیین بلوغ ریه جنین وجود دارد. هدف از این مطالعه، انجام تست شمارش اجسام لاملار جهت پیشگویی رسیدگی ریه جنین و ابتلا به سندرم دیسترس تنفسی در ریه نوزادان نارس می باشد. روش کار: مطالعه کاربردی حاضر از نوع بررسی مقطعی است که به مدت ۶ ماه در سال ۱۳۹۲ بر روی ۹۱ نوزاد با سن حاملگی ۲۸-۴۰ هفته انجام گردید. برای انجام این مطالعه تست شمارش اجسام لاملار بر روی تمام نوزادان مورد بررسی انجام شد. شمارش اجسام لاملار نیز با استفاده از شمارشگر سلولی مدل Sysmex مدل KX-۲۱ صورت گرفت. از منحنی ROC نیز برای تحلیل نتایج استفاده شد. نتایج: از ۹۱ مورد، ۱۴ نمونه (۱۵/۴٪) دارای دیسترس تنفسی بودند. رابطه معنی داری بین شیوع دیسترس تنفسی با سن حاملگی ($P=0/0$)، جنسیت ($P=0/05$) و وزن نوزادان ($P=0/0$) وجود داشت. بهترین نقطه برش در مطالعه ما برای شمارش اجسام لاملار کمتر یا مساوی با ۲۲۵۰۰ بود. همچنین مقادیر حساسیت، ویژگی، گزارش اخباری مثبت و گزارش اخباری منفی به ترتیب برابر با ۷/۹۴٪، ۱۰۰٪، ۱۰۰٪ و ۷/۹۴٪، بدست آمد. نتیجه گیری: شمارش اجسام لاملار، تستی مناسب جهت غربالگری از نظر بررسی بلوغ ریه جنین می باشد و حساسیت و ویژگی مناسبی از نظر تشخیص میزان دیسترس تنفسی دارد.

کلمات کلیدی:

اجسام لاملار، سندرم دیسترس تنفسی، سورفاکتانت، نوزاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1728224>

